

إثنا عشر رسالة

[104] عبارت از ملت اسلام واستواء خلقتست و مراد از اعفاء در نیمقام مراعات در اعتدالست مسأله همچنانکه تراشیدن و قطع کردن لویه از شفار فطرت وطریق ملت بیرون آمدن و بزی کفره وطریق محبوس متزی و مشتبه بودنست همچنین توفیر خارج از حد اعتدال و ترك اصلاح کردن و یکبار دراز گذاشتن شعر لویه تشبه یهود و خروج از سنت دین اسلام است از مسانید مستفیضه اصول معتبره حدیث و از مراسیل مقبوله من لا یحضر الفقیه است قال رسول الله صلی الله علیه و آله احقو الشوارب و اعفوا الحی و لا تشبهوا بالیهود و احفوا و اعفوا بفتح همزه قطع بناء فعل امر است از باب افعال احفا عبارتست از مبالغه کردن در امری و اعفا عبارتست از ترك و باز گذاشتن امری یعنی مبالغه کنید در جز شارب و ترك کنید قص لویه اما در اعفا لویه تشبیه مکنید بیهود چه ایشان در اعفا و ترك اصلاح و تطویل لویه مبالغه تمام دارند در اکثر نسخ فقیه حفا بضم حاء مهمله و تشدید فا واقعست در ذکری نیز انچنان منقول شده از حطب ؟ بمعنی نتف و قطع و ازاله شعر و آنچه اولاً نقل کردیم اصح و امتن است و نیز
